

Една българска поговорка казва: „Преклонената главица остра сабя не съче.“ Вътази поговорка липсва нѣщо. Тя има другъ смисълъ: Преклонената, но пълна глава, остра сабя не съче. Дойдете ли до празната глава, въпросът е поставенъ малко по-другояче. Преди всичко, празната глава не може да бѫде наведена. Кога се навежда житото? Когато узрѣе. Житниятъ класъ надтежава и започва да се навежда. Въ реда на нѣщата е узрѣлиятъ житенъ класъ да се навежда. Въ реда на нѣщата е изворътъ всѣки моментъ да дава отъ себе си; не дава ли, не блика ли, той не е изворъ. Въ реда на нѣщата е човѣкъ всѣки моментъ да прави добро; не прави ли добро, той не е човѣкъ на добродетельта. Само едно добро дѣло не може да направи човѣка добъръ. Божественото потиква човѣка всѣки моментъ къмъ добро. Престане ли доброто да извира отъ човѣка, и връзката му съ Божественото се прекъсва. Както извирането е многократенъ процесъ, така и проявата на Божественото въ човѣка е многократенъ процесъ. Не турийте граници на Божественитъ прояви въ себе си, за да не запушите източниците на вашия животъ. Човѣкъ не трѣбва да подпушва енергиите на своя организъмъ. Ама щѣль да сгрѣши. Като сгрѣши, ще изправи погрѣшката си. И като грѣши, и като прави добро, той се учи. Радвайте се, че имате условия да се учите.